

19-02- ΟΡΘΡΟΣ

† ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ Κ
ΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΦΙΛΟΘΕΗΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΙΑΣ

† τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἀρχίππου.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,...

Συναπτή μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ. α'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Ἀπολυτίκιον ᾠχος πλ. α'

Ἀθηναίων ἡ πόλις ἡ περιώνυ-
μος, Φιλοθέην τιμᾷ τὴν Ὀσιομάρ-
τυρα, καὶ ἀσπάζεται αὐτῆς τὸ
θεῖον λείψανον, ὅτι ἐβίωσε σεμνῶς,
καὶ μετήλλαξε τὸ ζῆν, ἀθλήσει καὶ
μαρτυρίῳ, καὶ πρεσβεύει πρὸς τὸν
Σωτῆρα, διδόναι πᾶσι τὸ θεῖον
ἔλεος.

Δόξα Πατρὶ... Τὸ ὡς ἄνω...

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ᾠχος ὁ αὐτὸς

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευ-
τος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν
προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχεί-
μαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε ἡ τε-
κοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν σου
καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλεί-
πης ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων καὶ
προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Συναπτή μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν

ᾠχος α' Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ, ἡ σωτή-
ριος πᾶσιν, ἐποίησε μονὴν, παρὰ
σοὶ Φιλοθέη, καὶ γέγονας παράδει-
σος, ἀρετῆς καὶ σεμνότητος· βίον
ἅγιον, εὐεργετοῦσα διήλθες, καὶ
τὸν στέφανον, τοῦ μαρτυρίου
ἐδέξω· διό σε γεραίρομεν.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν... Θεο-
τοκίον

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα
πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ
μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ κα-
ταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγα-
θότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ
προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πει-
ρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην
Πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν

ᾠχος δ' - Ταχὺ προκατάλαβε

Τῷ πνεύματι ζέουσα, Ὀσιομάρ-
τυς Χριστοῦ, Κυρίῳ δουλεύουσα,
καὶ προσευχῇ ἐκτενεῖ, ἐν κόσμῳ
ἐβίωσας· ἔχαιρες τῇ ἐλπίδι, ὑπομέ-
νουσα θλίψεις, χρεῖαις δὲ τῶν
ἀγίων, ἐν σπουδῇ ἐκοινώνεις· διό
περ καὶ νῦν τιμῶμεν, πάντες τὴν
μνήμην σου

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εο-
τοκίον

Ταχὺ δέξαι, Δέσποινα, τάς ἱε-
σίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε,
τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανά-
χραντε· λῦσον τάς περιστάσεις,
τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σκέδα-
σον τάς ἐνέδρας, καὶ τὰ θράση
Παρθένε, τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων
κατὰ τῶν δούλων σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

Ἦχος πλ.δ' Τὸ προσταχθέν

Τοῦ μαρτυρίου τῷ στεφάνῳ
κοσμουμένη, καὶ ἐν τῷ αἵματί σου
μῆτερ λελουμένη, τὸν Σωτῆρα ἰκέ-
τευε τὸν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, ἀκάν-
θαις στεφανωθέντα καὶ τὴν
πλευρὰν, νυγέντα καὶ θείῳ αἵματι
τὴν ἄραν, τῆς Εὐας ἀποπλύναντα,
καὶ τὴν ὁδὸν πρὸς οὐρανὸν, καὶ
αὐθις τὸν παράδεισον, τοῖς ἀνθρώ-
ποις ἀνοίξαντα.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον

Θεοχαρίτωτε ἁγνή εὐλογημένη,
τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἐκ
σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυνά-
μεσι καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ
πᾶσι τοῖς Ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν,
δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι
ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν,
καὶ ἰλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου
ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὖρωμεν
ἔλεον.

Τὸ ἀ' Ἀντίφωνον

τοῦ δ' ἤχου. Ἀντίφωνον Α'.

Εκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ
με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ
σῶσον Σωτήρ μου. (δψ)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνητε
ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὥς χόρτος γάρ,
πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δψ)

Αγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζω-
οῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λα-
μπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱε-
ροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Αγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ
τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἄρδευόντα,
ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωο-
γονίαν.

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον
καὶ προσέσχε μοι. (δψ)

Σπ'χ. **Ε**στησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς
πόδας μου, καὶ κατηύθυνε τὰ δια-
βήματά μου.

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον
καὶ προσέσχε μοι.

*Ἦ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Ἦχος β'.*

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ια' 27 – 30)

(ζήτει 17 Ἰανουαρίου)

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλει-
ψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου
ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Κοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα Πατρὶ... *Ἦχος β'*

Ταῖς τῆς ἀθληφόρου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπῆχ. *Ἐ*λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος β'

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἐπ' ὧμων ἄρασα, καὶ τοῖς ἵχνεσιν αὐτοῦ ἀκολουθήσασα, ἀπηρνήσω Φιλοθέη σεαυτὴν, καὶ τὰ πάντα σκύβαλα ἠγήσω, ὥς οὐδὲν εὐροῦσα τῆς ψυχῆς σου ἀντάλλαγμα· ἀπώλεσας τὴν ζωὴν, ἵνα σώσῃς τὴν ψυχὴν, ἐστέρησαι φωτὸς τοῦ αἰσθητοῦ, καὶ τὸν ἥλιον τῆς δόξης ὁρᾷς· αὐτὸν ἰκέτευε Μῆτερ, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν..

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου... Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

KANONEΣ

KANONEΣ

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου

οὗ ἡ ἀκροσπχίς

Χαίροις χαρᾶς σκῆνωμα τῆς λύπης λύ-
σις. Ἰωάννης .

ὥδ' ἡ α' Ἦχος πλ. δ' Ὁ Εἰρμὸς

Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε,
τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκῇ
ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα,
καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ
φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα. (δ΄ς)

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Χαῖρε κατάρας παλαιᾶς ἡ λύ-
τρωσις καὶ εὐλογίας πηγῇ· χαῖρε,
ζωῆς Μήτηρ, ἄδου ἡ καθαίρεσις,
θανάτου ἡ ἀναίρεσις· χαῖρε, λύσις
τῆς λύπης, χαρᾶς χωρίον εὐρύχω-
ρον· χαῖρε, Θεοτόκε Πανύμνητε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Ἄρμα τοῦ Λόγου λογικὸν καὶ
ἔμψυχον, χαῖρε, πανάμωμε· δαυϊ-
τικόν, χαῖρε, ἄρμα πολυώνυμον,
ἄρμα μυριοπλάσιον, χαῖρε, Παρ-
θένε, ὄντως τῶν Χερουβὶμ καὶ τῶν
Σεραφὶμ ἡ ἀσυγκρίτως ὑπερέ-
χουσα.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Ἰερωτέρα νοερῶν Δυνάμεων,
χαῖρε, Θεόνυμφε· χαῖρε, ἠνωτέρα
κτιστῆς πάσης φύσεως· χαῖρε,
Θεοῦ παλάτιον· χαῖρε, πύρινε
θρόνε· χαῖρε, λυχνία πολύφωτε·
χαῖρε, μυριώνυμε Δέσποινα.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Ῥάβδος ἐκ ῥίζης Ἰεσσαὶ βλα-
στήσασα, χαῖρε, ἀμόλυντε· χαῖρε,
βλαστῶ ῥάβδου τῆς ἀαρωνίτιδος
διαγραφεῖσα πρότερον μυστικῶς
καὶ βαθέως· ὥς γὰρ ἐκείνη ἐβλά-
στησεν, οὕτω τὸν Χριστὸν σὺ ἐγέν-
νησας

Κανὼν τῆς Ὁσιομάρτυρος,

ὥδ' ἡ α'

Ἦχος δ' Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Σπῆχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Μονὰς ἃς ἐπόθησας τὰς οὐρανί-
ους, θεόλεκτε, νῦν εὗρες καὶ ἔλα-
βες τῶν σῶν ἀγώνων μισθόν, οὓς
ἠγώνισαι ἐν τῷ παρόντι βίῳ,
εὐχαῖς καὶ δεήσεσι ταῖς πρὸς τὸν
Κύριον.

Σπῆχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐλέους σὺ ἄφθονος πηγῇ, Ὁσία,
τεθέασαι, πτωχοὺς καταρδεύουσα
πλουσιωτάταις ῥοαῖς· ὅθεν στέφα-
νον σῇ κορυφῇ ἐδέξω, ἀνθ' ὧν περ
ἐπόνησας, μήτερ, ἐν βίῳ σου.

Δόξα Πατρὶ...

Λαλεῖν σοι οὐ δύναμαι τῶν
ἀρετῶν τὴν εὐπρέπειαν καὶ ὕψος
τὸ ἔνθεον, ᾧ ὠραΐσθης, σεμνή, καὶ
ἀνύψωσας πρὸς τὰς ἐπουρανίους
σκηναὶς καὶ δεδόξασαι παρὰ τοῦ
Κτίσαντος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν πόλιν σου φύλαττε διὰ
παντὸς εἰρηνεύουσιν, Μαρία Θε-
όνυμφε, ἣν ἡ Ὁσία ἡμῶν κατεκό-
σμησε, τοῖς πόνοις, τοῦ δοξάζειν
τὸν ἄσπορον Τόκον σου καὶ σέ,
Πανάχραντε.

ὥδ' ἡ γ'.

Ὁ Εἰρμὸς ᾠχος πλ. δ'.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε. (δίς)

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχυρότατον ὄπλον, χαῖρε, πιστῶν, Δέσποινα· χαῖρε, κραταιὰ προστασία, χαῖρε, ἀντίληψις ἀμαρτωλῶν κραταιά· χαῖρε τὸ ἄρρηκτον τεῖχος, ἐν ᾧ καταφεύγοντες πάντες σωζόμεθα.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτηρίας ἀνθρώπων, χαῖρε, στερρὸν ἔρεισμα· χαῖρε, τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὕας ἡ ἐπανάκλησις, δι' ἧς ἀπέλαβον νῦν τὴν παλαιὰν εὐκληρίαν· χαῖρε, ἡ ἀνοίξασα πάλιν Παράδεισον.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε, ἀφλεκτε βάτε· χαῖρε, φωτὸς ὄχημα· χαῖρε, τοῦ ἡλίου νεφέλη· χαῖρε, περίδοξε, ὅλη λαμπρὰ καὶ χρυσή, τοῦ Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, πόλις ἐμψυχε τοῦ Παντοκράτορος.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπειρόγαμε Μῆτερ, χαῖρε, ἀγνή Δέσποινα· χαῖρε, ἡ ἀνήρωτος χώρα καὶ ἀγεώργητος, ἡ δεξαμένη ἐν σοὶ τὸν γεωργὸν τῶν ἀπάντων χαῖρε, γῇ ἀλήθειαν ἡ ἀνατείλασα.

ὦδὴ γ'. ᾠχος δ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους

Σπῆχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς τὸν πλοῦτον ἔνειμας, Ὅσια, τὸν σὸν δεομένοις, τὸν ῥευστὸν καὶ γὰρ ἐν τούτῳ, πάνσεπτε, καυχᾶσθαι οὐ προήρησαι, ἀλλ' ἀντὶ τούτου δέδεξαι σῇ κορυφῇ δόξης στέφανον.

Σπῆχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καὶς προσευχαῖς πρὸς τὸν Δεσπότην τὴν πόλιν περισῶζε τὴν σὴν, γεραίρουσάν σε, πάνσεμνε, ὡς θεῖον ἐνδιαίτημα ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὡς τε Ὅσιαν καὶ Μάρτυρα.

Δόξα Πατρί...

Ὁδὸν τὴν ἀπάγουσαν εἰς ἄνω εὐροῦσα, διώδευσας σεμνῶς· ὅθεν καὶ πρὸς οὐράνιον ἐλήλυθας πολίτευμα καὶ τοῖς Ὅσις ἀπασιν, Ὅσια, συγκατηρίθμησαι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἰάσεις παρέχουσα παντοίας τοῖς πόθῳ τιμῶσι σου, Ἀγνή, τὸν Τόκον, τὸν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου συλληφθέντα σοι, παράσχου καὶ τοῖς δούλοις σου ἡμῖν πταισμάτων τὴν ἄφεσιν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κάθισμα

ᾠχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Καταλιποῦσα τὰ τῆς γῆς ὧ Φιλοθέη, μετέστης ἄνω πρὸς μονὰς τὰς οὐρανίους, καὶ πρεσβεύεις σὺν πᾶσι τοῖς ἐπουρανίοις, ὁσίοις ἅμα δικαίοις καὶ τοῖς λοιποῖς, σὺν πᾶσι τοῖς Ἀγγέλοις καὶ Λειτουργοῖς, καὶ

κραυγάζεις τὸ Ἅγιος, Ἅγιος Ἅγιος
εἶ Θεέ, πατὴρ ὁ ἐπουράνιος, σῶζε
πάντας οὓς ἔπλασας.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εο-
τοκίον

Θεοχαρίτωτε Ἀγνὴ εὐλογημένη,
τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἐκ
σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυνά-
μεσι καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ
πᾶσι τοῖς Ἀσωμάτοις ὑπὲρ ἡμῶν,
δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι
ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν,
καὶ ἰλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου
ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὖρωμεν
ἔλεος.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

Κοντάκιον. ᾠχος γ'

Ἡ Παρθένος σήμερον

Φιλοθέην σήμερον, πανευφρο-
σύνης τιμῶμεν, καὶ αὐτῆς τὸ λεί-
ψανον, πανευλαβῶς προσκυ-
νοῦμεν· αὕτη γὰρ, εὐεργετοῦσα ἐν
γῇ διῆλθε, τέλος δὲ, μαρτυρικὸν ἡ
᾽Οσία ἔσχε, καὶ ἡξίωται πρεσβεύ-
ειν, δοθῆναι πᾶσι, ζωὴν τὴν αἰώ-
νιον.

Ὁ Οἶκος

Πᾶσα γλῶσσα κινείσθω πρὸς
εὐφημίαν τῆς πανευφήμου Φιλο-
θέης, ἅπαν γένος καὶ ἡλικία πᾶσα,
νεανίσκοι καὶ παρθένοι τοῦ Χρι-
στοῦ, τὴν ᾽Οσιομάρτυρα ἐν ὕμνοις
καταστέφωμεν· νομίμως γὰρ ἀν-
δρισμένη, διὰ πόνων ἀσκητικῶν
καὶ μαρτυρίου τὸν τύραννον
ἐχθρὸν καταβέβληκεν· οὐρανίῳ δὲ
διαδήματι κεκοσμημένη, αἰτεῖται
παρὰ Χριστοῦ, δοθῆναι πᾶσι ζωὴν
τὴν αἰώνιον.

Συναξάριον

Τῇ ΙΘ' τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου,
μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς ᾽Οσίας καὶ
Μάρτυρος μητρὸς ἡμῶν Φιλοθέης
τῆς Ἀθηναίας.

Στίχοι

᾽Ορπηξ Ἀθηνῶν ἐστὶν ἡ Φιλοθέη,
Ἐχθρὸν βαλοῦσα σταυροῦ τῇ
πανοπλίᾳ.

Ἡ Φιλοθέη τῶν τῇδε μεταστᾶσα,
χαίρουσ' ἀνῆλθε πρὸς μονὰς
οὐρανίους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν
Ἀγίων Ἀποστόλων, Ἀρχίππου,
Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν
Ἀγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Θεο-
δότου, Ἡσυχίου, καὶ Ἀσκληπιοδό-
της.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ
᾽Οσίου Πατρὸς ἡμῶν Ραβουλαῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν
᾽Οσίων Πατέρων ἡμῶν καὶ ὁμολο-
γητῶν, Εὐγενίου καὶ Μακαρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ
ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κόνωνος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρε-
σβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...

Ὡδὴ α'. ᾠχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πλη-
ρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον
ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ
ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων,
καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ
θαύματα.

Ὡδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θε-
οτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθορος πηγὴ,
θίασον συγκροτήσαντας πνευμα-
τικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ
δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξίω-
σον.

ὥδὴ δ'

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν
βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρ-
κώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ
Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν
ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

ὥδὴ ε'

Εξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ
θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε
Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ
πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον
Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σω-
τηρίαν βραβεύοντα.

ὥδὴ ς'

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς
Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κρο-
τήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα
Θεὸν δοξάζοντες.

ὥδὴ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ
θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα,
ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πα-
τήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον,
ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων
Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ὥδὴ η'

Σπῆχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ
τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο,
τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνερ-
γούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν,

ἀγείρει φάλλουσαν. Τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (ᾠχος δ')

Σπῆχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν
Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά
μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτό-
κον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπῆχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν τα-
πείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ
γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με
πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα
ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα
αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γε-
νεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἐποίησε κράτος ἐν
βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπε-
ρηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ
θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς,
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ
πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παι-
δὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, κα-
θὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας
ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία. Ὡδή θ'

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζετω δέ, αὐλῶν Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή, αἰεπάρθενε.

Συναπτή μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος β' Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον, τῶν Ἀθηνῶν ἀγάλλεται, τῆς Φιλοθέης τὴν μνήμην, ἐν εὐλαβείᾳ τιμῶσα· ὁσίως γὰρ βιώσασα, μαρτύριον ἐδέξατο, καὶ νῦν Ἀγίων σύσκηνος, ἀκαταπαύστως πρεσβεύει, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Θεοτοκίον

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ εὐδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος δ'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἦχος δ' Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς

Ἐν τοῖς ὑψίστοις ὅσια Φιλοθέη, ἔνθα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν σὲ ὑπεδέξατο, ὑπὲρ τοῦ Ἀστεως πρέσβευε, ἐν ᾧ τὸν βίον, ἐν ὁσιότητι διετέλεσας· ἵλεων τὸν Κύριον ἡμῖν ἀπέργασαι, ἵνα εἰρήνην παρέχηται, καὶ σωτηρίαν, τὴν ἱερὰν οἷς τελοῦσι μνήμην σου· σὺ γὰρ προστάτις ἀναδέδειξαι, τῶν τοῦ βίου πλεόντων τὴν θάλασσαν, Φιλοθέη Ὀσίων, καὶ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῷ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Σήμερον χαίρουσιν αἱ κλειναὶ Ἀθῆναι, ὅτι εἰς προσκύνησιν τὰ θεῖα λείψανα, τῆς Φιλοθέης προτίθεται, καὶ μετὰ πόθου, πᾶς ὁ λαὸς ταῦτα κατασπάζεται. Σήμερον ἐόρτια μέλπουσιν ᾄσματα, σεμναὶ παρθένοι γεραίρουσαι, τὴν Φιλοθέην· αὕτη γὰρ ὄντως μεσίτις γέγονε, μήτηρ τροφὸς καὶ καταφύγιον, γυναικῶν αἱ πρὸς ταύτην προστρέχουσai, προστασίαν ζητοῦσιν, ἐν τῇ σκέπῃ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Δεῦτε παρθένοι τὴν θεῖαν Φιλοθέην, σήμερον ἐν ᾄσμασι κατακοσμήσατε, καὶ πρὸς αὐτὴν ἐκβοήσατε, μετ' εὐλαβείας· Ὅσιομάρτυς

χαῖρε πανέντιμε· σὺ γὰρ τὸν ἐπίγειον πλοῦτον σκορπίσασα, περὶ σαυτὴν δὲ συνάξασα, παρθένων πλήθη, ἀγάπης ὥφθης πηγὴ ἀκένωτος· ὅθεν στεφάνου σε ἠξίωσε, μαρτυρίου Χριστοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡς ἡ Δορκὰς Φιλοθέη ἐν Ἰόππῃ, γέγονας πιστὴ Χριστοῦ ὄντως μαθήτρια, ἔργων καλῶν ἐν τῷ βίῳ σου, σὺ ὥφθης πλήρης, καὶ ὡς πηγὴ περὶ σὲ ἐξέχεας, πλούσιον τὸ ἔλεος καὶ τὴν συμπάθειαν, καὶ τὴν οὐσίαν ἐσκόρπισας, καὶ ἐν πενήτων, χερσὶν Ὅσια ταύτην διένειμας· ὅθεν ἀθλήσασαν ἐδέξατο, ὁ Χριστός ὃν τὸν πλοῦτον ἐδάνεισας, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρί... Ὡχος πλ. α'

Πανηγυρίζει σήμερον φαιδρῶς τῶν Ἀθηναίων ἡ πόλις, τῆς ἁγίας Φιλοθέης τὴν μνήμην. Δεῦτε οὖν τῆς εὐσεβείας ἐρασταὶ τὴν Ὀσιομάρτυρα τιμήσωμεν, ἐν εὐλαβείᾳ ψάλλοντες· Χαίροις, ἡ τὴν ἀγάπην ἐν τῷ βίῳ ἀσκήσασα, ἔλαιον καὶ οἶνον, ὡς ὁ Σαμαρείτης, ἐπὶ τὰ ἄλγη ἐπιχέουσα· Χαίροις, ὅτι καθάπερ ὁ Σωτὴρ, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦσα, ἀφηρηπάγης καὶ ἡχθῆς εἰς τὸ μαρτυρῆσαι, ὑπὲρ τοῦ δι' ἡμᾶς μαρτυρικῶς ἀποθανόντος. Χαίροις, Φιλοθέη παναοίδιμε, μετὰ τῶν Ἀγίων μὴ παύῃ τὸν Σωτῆρα

ἰκετεύουσα, τὴν πόλιν σου τήνδε φυλάσσειν, διὰ παντὸς εἰρηνεύουσιν, καὶ σῶζειν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ὡχος ὁ αὐτὸς

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθέने, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρρόαγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη. Ὡχος πλ. α'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Ὑἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὑἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς

τὸ Ἀπολυτίκιον Ὡχος πλ.α'

Ἀθηναίων ἡ πόλις ἡ περιώνυμος, Φιλοθέην τιμᾷ τὴν Ὀσιομάρτυρα, καὶ ἀσπάζεται αὐτῆς τὸ θεῖον λείψανον, ὅτι ἐβίωσε σεμνῶς, καὶ μετέλλαξε τὸ ζῆν, ἀθλήσει καὶ μαρτυρίῳ, καὶ πρεσβεύει πρὸς τὸν Σωτῆρα, διδόναι πᾶσι τὸ θεῖον ἔλεος.

**ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
ΑΝΤΙΦΩΝΑ**

Ἀντίφωνον Α'
Ὡχος β'

Στίχ. **Ε**ὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. **Ε**ὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. **Κ**ύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. **Ε**ὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. Ὡχος β'

Στίχ. **Ἄ**νιμι, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. **Μ**ακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. **Τ**ὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. **Β**ασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Γῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρω-θεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ΄. ᾠδὴ πλ.α΄.

Σπῆχ. α΄. **Υ**πομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι..

τὸ Ἀπολυτίκιον ᾠδὴ πλ.α΄

Αθηναίων ἡ πόλις ἡ περιώνυμος, Φιλοθέην τιμᾷ τὴν Ὁσιομάρτυρα, καὶ ἀσπάζεται αὐτῆς τὸ

θεῖον λείψανον, ὅτι ἐβίωσε σεμνῶς, καὶ μετέλλαξε τὸ ζῆν, ἀθλήσει καὶ μαρτυρίῳ, καὶ πρεσβεύει πρὸς τὸν Σωτῆρα, διδόναι πᾶσι τὸ θεῖον ἔλεος.

Μικρὰ Εἰσοδὸς. Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, (**ὁ β΄ χορὸς**) ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον ᾠδὴ πλ.α΄

Αθηναίων ἡ πόλις ἡ περιώνυμος, Φιλοθέην τιμᾷ τὴν Ὁσιομάρτυρα, καὶ ἀσπάζεται αὐτῆς τὸ θεῖον λείψανον, ὅτι ἐβίωσε σεμνῶς, καὶ μετέλλαξε τὸ ζῆν, ἀθλήσει καὶ μαρτυρίῳ, καὶ πρεσβεύει πρὸς τὸν Σωτῆρα, διδόναι πᾶσι τὸ θεῖον ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον ᾠδὴ β΄

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγάζοντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Αγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **γ΄**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος

(Πράξ. Ἀποστόλων Κυριακή δ', τοῦ
Παραλύτου)

Προκείμενον ἤχος δ'

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις
αὐτοῦ.

Σπῆχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε
τὸν Θεόν.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ
Ἀνάγνωσμα (θ' 32-42)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἦν τις
ἐν Ἰόππῃ μαθήτρια ὀνόματι Τα-
βιθά, ἣ διερμηνευομένη λέγεται
Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν
ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει.
Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀπο-
θανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν
ἐν ὑπερώῳ. Ἐγγὺς δὲ οὔσης
Λύδδης τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ
ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν
αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς
αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνῆσαι
διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἀναστὰς δὲ
Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παρα-
γενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ
ὑπερῶον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ
πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπι-
δεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια
ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὔσα ἡ
Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας
ὁ Πέτρος θεὶς τὰ γόνατα προ-
σηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ
σῶμα εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ
δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς,
καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε.

Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν
αὐτήν, φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ
τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν
ζῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ'
ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ
ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀλληλούϊα (γ) ἤχος α'

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν
Κύριον.

Σπῆχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν
τοὺς πόδας μου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

(Λειτουργ. 17 Ἰανουαρίου)

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱε-
ροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μα-
καρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀει-
μακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ
μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιω-
τέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδο-
ξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σερα-
φείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται
δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

ἤχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ
ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφρουν
ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν
αἰνέσεώς Κυρίου, ὅπως ὑμνήσωμεν
τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς

τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστη-
ρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ
ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα,
ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα.

ἦχος β'

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. *(τρίς)*

Ἀπόλυσις

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.